

Sygn. akt II CSK 789/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa I. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany
Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko D. B. i M. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 28 czerwca 2016 r., sygn. akt VII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwani zarzucili zaskarżonemu wyrokowi Sądu Okręgowego z dnia 28 czerwca 2016 r. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. przez sporządzenie uzasadnienia w sposób uniemożliwiający kontrolę orzeczenia w zakresie odpowiedzialności solidarnej pozwanych i uznania ich podniesionego w apelacji zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. za zarzut niemający znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwani uzasadnili oczywistą jej zasadnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Innymi słowy, przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234).

W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., a nawet w ogóle do

stwierdzenia naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w stopniu mogącym stanowić podstawę kasacyjną. Według art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., skargę kasacyjną można oprzeć na naruszeniu przepisów postępowania, gdy uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. W myśl ustalonej linii orzecznictwa, naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. przez sąd drugiej instancji może stanowić podstawę kasacyjną tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia sądu drugiej instancji jest dotknięte takimi wadami, które uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli kasacyjnej. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego nie wykazuje takich wad w zakresie stawianego przez pozwanych zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. Podstawę zaskarżonego wyroku stanowi ustalenie, że pozwani pozostawali w związku małżeńskim w okolicznościach uzasadniających zastosowanie art. 370 k.c. Twierdzenia skarżących, że mogli oni wówczas nie pozostawać w związku małżeńskim i Sąd tego nie zbadał są twierdzeniami gołosłownymi. Od pozwanych można oczekiwać znajomości dokładnej daty zawarcia związku małżeńskiego, a gdyby nie było tak, jak przyjął Sąd, jednoznacznego zakwestionowania tego.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęci skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aj

l.n